

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr.200/2006 privind constituirea și utilizarea
Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Art. I. - Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 25 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art.2. - (1) Din Fondul de garantare se asigură plata creanțelor salariale ce rezultă din contractele individuale de muncă și din contractele colective de muncă încheiate de salariați cu angajatorii împotriva cărora au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive de deschidere a procedurii insolvenței sau de deschidere a procedurii de concordat preventiv prevăzută la art. 5 alin. (1) pct. 44¹ din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, denumiți în continuare *angajatori în stare de insolvență sau concordat preventiv*.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), anterior pronunțării unei hotărâri judecătorești definitive de deschidere a procedurii insolvenței, din Fondul de garantare se pot suporta creanțele salariale datorate de un angajator dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) licența sau autorizația indispensabilă desfășurării activității principale a angajatorului a fost retrasă, a încetat, a expirat fără a fi reînnoită ori reînnoirea acesteia a fost refuzată printr-un act al autorității competente care produce efecte și a cărui executare nu este suspendată;

b) ca efect direct al situației prevăzute la lit. a), continuarea activității pentru care licența sau autorizația era necesară a devenit imposibilă din punct de vedere legal și obiectiv, iar activitatea a încetat efectiv, total sau în mod substanțial;

c) fondurile bănești disponibile ale angajatorului sunt insuficiente pentru plata creanțelor salariale certe, lichide și exigibile, iar incapacitatea de plată există atât la data depunerii cererii prevăzute la art. 19 alin. (3), cât și la data soluționării acesteia;

d) angajatorul a inițiat procedura concedierii colective, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) o cerere de deschidere a procedurii insolvenței sau a concordatului preventiv împotriva angajatorului a fost înregistrată la instanța competentă și nu a fost soluționată definitiv până la data soluționării cererii prevăzute la art. 19 alin. (4).

(3) Verificarea condițiilor prevăzute la alin.(2) se realizează exclusiv în scopul aplicării prevederilor prezentei legi, nu echivalează cu stabilirea stării de insolvență și nu produce efectele deschiderii procedurii reglementate de Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 3, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) principiul repartiției, pe baza căruia fondul realizat se redistribuie pentru plata drepturilor salariale datorate de angajatorii în stare de insolvență sau de concordat preventiv, precum și de angajatorii aflați în situația prevăzută la art. 2 alin. (2);”

3. La articolul 4, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) *creanțe salariale* - drepturile salariale și alte drepturi bănești datorate și neplătite salariatului, stabilite prin lege, prin contractul individual de muncă și/sau prin contractul colectiv de muncă;”

4. La articolul 4, după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) *angajator în situație de încetare de plăți de facto* - angajatorul care îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute la art. 2 alin. (2).”

5. La articolul 13 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) plățile compensatorii restante, inclusiv cele prevăzute de acte normative cu caracter special, în cuantumul stabilit potrivit legii, contractului colectiv de muncă și/sau contractului individual de muncă, în cazul încetării raporturilor de muncă;”

6. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sumele prevăzute la alin.(1) se plătesc în cuantum net. Prin derogare de la prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii datorate de salariații angajatorilor în stare de insolvență sau concordat preventiv ori ai angajatorilor aflați în situația prevăzută la art. 2 alin. (2) se declară de către angajatori, prin declarația prevăzută la art. 147 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, și se virează direct la bugetele corespunzătoare de către agențiile teritoriale care efectuează plata creanțelor salariale, acestea acționând ca plătitor la sursă în locul angajatorilor.”

7. La articolul 14, alineatele (1²) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(1²) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru angajatorii împotriva cărora s-a deschis procedura de concordat preventiv, suma totală a creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare nu poate depăși cuantumul a 12 salarii medii brute pe economie pentru fiecare salariat al operatorilor economici stabiliți prin hotărâre a Guvernului ca fiind de interes strategic.

.....
(2) Salariul avut în vedere la alin. (1), (1¹) și (1²) este salariul mediu brut pe economie comunicat de Institutul Național de Statistică în luna în care s-a deschis procedura insolvenței sau a concordatului preventiv, iar în situația prevăzută la art. 2 alin. (2) este ultimul salariu mediu brut pe economie comunicat anterior lunii înregistrării cererii prevăzute la art. 19 alin. (4).”

8. La articolul 15, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Perioada prevăzută la alin.(1)-(3) este anterioară datei depunerii cererii prevăzute la art. 19 alin. (1), (2) sau (3).”

9. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.16. - (1) Creanțele izvorâte din raporturi de muncă, plătite potrivit legislației privind insolvența, se diminuează cu sumele achitate din Fondul de garantare.

(2) La data plății creanțelor salariale, Fondul de garantare se subrogă de drept, în limita sumelor achitate, în drepturile salariaților împotriva angajatorului, împreună cu toate garanțiile și accesoriile acestora. Subrogarea cuprinde și obligațiile fiscale suportate potrivit art. 13 alin.(2).

(3) În cazul deschiderii ulterioare a procedurii insolvenței, agenția teritorială transmite administratorului judiciar sau lichidatorului judiciar dispoziția prevăzută la art.21 și dovada plății. Creanța Fondului de garantare se înscrie în procedură în limita sumelor plătite, cu rangul aferent creanțelor în care Fondul de garantare s-a subrogat, potrivit Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Salariatul păstrează împotriva angajatorului dreptul la diferența dintre creanța sa și suma achitată din Fondul de garantare.”

10. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art.17. - (1) În situația în care se pronunță închiderea procedurii de insolvență ca urmare a redresării angajatorului, inclusiv în perioada de observație, precum și în situația închiderii procedurii de concordat preventiv, angajatorul este obligat să restituie sumele suportate din Fondul de garantare în termen de 6 luni de la pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii.

(2) Angajatorul, pentru salariații căruia s-au efectuat plăți în temeiul art. 2 alin. (2), este obligat să restituie sumele suportate din Fondul de garantare în termen de 6 luni de la data la care intervine oricare dintre următoarele situații:

a) cererea sau, după caz, toate cererile de deschidere a procedurii insolvenței au fost retrase ori au fost anulate, respinse sau constatate ca perimate prin hotărâre definitivă, fără ca procedura insolvenței să fi fost deschisă;

b) actul prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. a) a fost anulat definitiv ori și-a încetat efectele, iar angajatorul și-a redobândit capacitatea de a desfășura activitatea și de a plăti creanțele salariale;

c) plata din Fondul de garantare a fost determinată de date ori documente false, inexacte sau incomplete comunicate de angajator.

(3) În situația deschiderii procedurii de insolvență, recuperarea sumelor se realizează potrivit art. 16 alin. (2) și (3), fără aplicarea alin.(2) lit. a).

(4) Salariații nu sunt obligați să restituie sumele primite cu bună-credință. Sumele nedatorate se recuperează de la salariat numai în cazul fraudei, al declarațiilor false date de acesta ori al dublei plăți pentru aceeași creanță.

(5) Pentru sumele care se restituie potrivit prevederilor alin. (1), (2) și/sau (4) se datorează dobândă la nivelul pieței, calculată de la data plății efective din Fondul de garantare până la data restituirii. Prin dobândă la nivelul pieței se înțelege rata utilizată de Comisia Europeană pentru calculul dobânzilor în procedurile de recuperare.”

11. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.18. - (1) Instanța competentă notifică de îndată agenției teritoriale în a cărei rază se află sediul, domiciliul sau reședința angajatorului hotărârea de deschidere ori de închidere a procedurii insolvenței sau a concordatului preventiv, precum și hotărârea definitivă prin care cererea de deschidere a procedurii insolvenței prevăzută la art. 2 alin. (2) lit. e) a fost anulată, respinsă ori constatată ca perimată.

(2) Angajatorul și autoritatea care a emis actul prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. a) comunică agenției teritoriale, în termen de 5 zile lucrătoare, suspendarea, anularea, încetarea efectelor ori înlocuirea actului, precum și redobândirea licenței sau autorizației.”

12. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art. 19 - (1) Stabilirea cuantumului creanțelor salariale cuvenite salariaților și efectuarea plății acestora se realizează de agențiile teritoriale, la cererea scrisă a administratorului sau lichidatorului angajatorului în stare de insolvență sau, după caz, a administratorului concordatar.

(2) Agenția teritorială poate proceda la stabilirea cuantumului creanțelor salariale cuvenite salariaților și la efectuarea plății acestora și în baza cererii formulate de către salariații angajatorului în stare de insolvență sau de concordat preventiv sau de organizațiile legal constituite ce reprezintă interesele acestora.

(3) În situația prevăzută la art.2 alin. (2), stabilirea cuantumului creanțelor salariale și efectuarea plății se realizează de către agenția teritorială la cererea scrisă a angajatorului, a salariaților sau a organizațiilor legal constituite care le reprezintă interesele.

(4) Cererile prevăzute la alin.(1) și (2) sunt însoțite de documente care atestă pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive de deschidere a procedurii insolvenței sau a concordatului preventiv.

(5) Cererea prevăzută la alin.(3) este însoțită de:

a) dovada înregistrării la instanța competentă a cererii de deschidere a procedurii insolvenței, cu indicarea numărului dosarului, a datei înregistrării și a titularului cererii;

b) actul autorității competente privind licența sau autorizația și dovada că acesta produce efecte și nu este suspendat;

c) documentele care atestă imposibilitatea continuării activității și încetarea efectivă, totală sau substanțială, a acesteia;

d) notificările și celelalte înscrisuri care dovedesc inițierea procedurii concedierii colective potrivit Codului muncii;

e) situația nominală a creanțelor salariale, cu indicarea izvorului, cuantumului brut și net, datei nașterii și scadenței fiecărei creanțe, însoțită de contractul colectiv de muncă, contractele individuale de muncă, statele de plată, actele de încetare a raporturilor de muncă și orice alte înscrisuri justificative, după caz;

f) ultima situație financiară anuală, balanța de verificare aferentă lunii anterioare cererii, situația disponibilităților bănești, extrasele tuturor conturilor bancare pentru ultimele 60 de zile și situația fluxurilor de numerar estimate pentru următoarele 30 de zile, însoțite de reprezentantul legal și certificate de auditor financiar sau, după caz, de un expert contabil;

g) declarația pe propria răspundere a reprezentantului legal privind caracterul complet și corect al documentelor, existența altor disponibilități sau surse imediate de finanțare și plățile efectuate pentru creanțele solicitate.

(6) Dacă cererea este formulată de salariați sau de organizațiile care le reprezintă interesele, agenția teritorială solicită angajatorului documentele prevăzute la alin.(5) lit. c), e)-g), care se comunică în termen de 5 zile lucrătoare. Agenția verifică din oficiu, prin solicitări adresate instanței competente, autorității emitente a licenței sau autorizației și inspectoratului teritorial de muncă, documentele prevăzute la alin. (5) lit. a), b) și d).

(7) Cererea se soluționează în termen de 30 de zile de la data completării documentației. Condițiile prevăzute la art. 2 alin. (2) trebuie să fie îndeplinite la data emiterii dispoziției.

(8) Din Fondul de garantare se plătesc numai creanțele salariale născute și exigibile până la data emiterii dispoziției. Plățile compensatorii prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. c) se suportă numai pentru salariații ale căror raporturi de muncă au încetat și pentru care creanța a devenit exigibilă potrivit legii, contractului colectiv de muncă sau contractului individual de muncă.

(9) Înainte de a se adresa agenției teritoriale potrivit alin. (2), salariații sau organizațiile legal constituite care le reprezintă interesele notifică în scris administratorul, lichidatorul ori administratorul concordatar, în vederea efectuării demersurilor prevăzute la alin. (1). O copie

a notificării se atașează cererii. Prezentul alineat nu se aplică cererilor formulate potrivit alin. (3).”

13. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.21. - (1) Dacă, în urma examinării documentelor prevăzute la art. 19, se constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 2, agenția teritorială emite dispoziția privind stabilirea cuantumului și plata creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare.

(2) Dispoziția se comunică solicitantului, angajatorului și, după caz, administratorului, lichidatorului sau administratorului concordatar. Pentru plățile efectuate în temeiul art. 2 alin. (2), dispoziția și dovada plății constituie titlu de creanță împotriva angajatorului și devin titlu executoriu la data expirării termenului de restituire prevăzut la art. 17 alin. (2).

(3) Dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 2, cererea se respinge prin dispoziție motivată, care se comunică persoanelor prevăzute la art. 19.

(4) Dispozițiile emise potrivit prezentului articol pot fi contestate în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

14. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.22. - (1) În cazul în care persoanele obligate la restituire potrivit art. 17 nu restituie de bunăvoie sumele suportate din Fondul de garantare, agențiile teritoriale procedează la executarea silită.

(2) Debitel se recuperează în temeiul dispoziției prevăzute la art. 21, potrivit dispozițiilor legale privind colectarea creanțelor bugetare.

(3) Activitatea de îndeplinire a măsurilor asigurătorii, precum și de efectuare a executării silite a debitelor prevăzute la alin. (2) se realizează potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, de către personalul de specialitate din cadrul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă, desemnat prin dispoziții ale directorilor executivi.”

Art.II. - În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul modifică și completează Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.850/2006, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv formularele de cerere, lista documentelor, procedura de verificare și evidența creanțelor Fondului de garantare.

Art.III. - Prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică cererilor depuse după data intrării în vigoare a prezentei legi, inclusiv cererilor de deschidere a procedurii insolvenței înregistrate și nesoluționate definitiv, pentru creanțe salariale exigibile și neachitate care se încadrează în perioadele prevăzute la art. 15 din Legea nr. 200/2006, cu modificările și completările ulterioare.